

риватъ неговата автентичностъ, — че било шито отъ Султана Русовичъ¹⁾).

Знаменосци на Караджовото знаме били Георги Черневъ и Хр. Н. Македонски. Сочатъ се още да сж били по-късно знаменосци на това знаме Ив. Ив. Пфевъ²⁾ — Узунъ Иванъ отъ Казанлъкъ и Димитъръ Мънзовъ отъ Лѣсковецъ, първиятъ отъ които бѣ уловенъ робъ и откаранъ на заточение въ Мала-Азия, а вториятъ въ битката при Канлъ-дере бѣ тежко раненъ, заедно съ Караджата.

А Савичъ разказва, че знамето било представлявало „народенъ трикольоръ“: зелено, бѣло и червено, съ златогривенъ лъвъ въ срѣдата и съ написани надъ него златни думи; „Свобода или смъртъ“.

Караджата билъ облѣченъ въ бѣли сукнени панталони съ сърмени ширити; мундира му билъ съ сребърни копчета, а на калпаки му скъпоценно перо. Носѣлъ препасана сабя. Хаджи Димитъръ билъ сжщо съ войводска униформа, но отъ прочутото сиво брашовско сукно⁴⁾.

¹⁾ Споредъ твърденията, обаче на Никола Обретенъ, това знаме на Караджата, не било готово къмъ времето, когато четата е заминала. Вж. Кр. Стойчевъ, ц-ст.

²⁾ Чу домиръ. в-къ Зора“, 12. X. 1937 г.

³⁾ Вж. книгата му: „*Insurgentii Bulgari della 1868 sub cummanda lui Hagi Dumitru si Stefan Caradge. Pedicat memoriei Reposatului G. Rakovski. Braila, 1871.*“

⁴⁾ Г. Г. Димитровъ, Княжество България, стр. 290.